

Kommuneskatten. Det er et Savn, man hidtil har følt. Man har ganske vist haft Udpantningsret for Udgifter, som det offentlige har udredet, men ikke den samme Udpantningsret som for Skatter, og derved risikerer man ofte, at der er ringe Sikkerhed for Kommunen for de Penge, den har lagt ud, nemlig hvor der ikke er mere Værdi i Ejendommene — og det hænder jo ikke saa ganske sjældent — end at de ere prioriterede op over deres Værdi. Jeg tror, at den ærede foregaaende Taler ogsaa omtalte den Fordel, det vilde være for Købstæderne at komme ind under denne Lov, for det første for disses Kommunekasser, som hidtil vistnok som Regel have været nødte til at udrede alle de Penge, der vare nødvendige til at gennemføre et Kloakanlæg og kun have kunnet faa de offentlige Midler supplerede med, hvad vedkommende frivilligt vilde give. Jeg tror, det vilde være en Fordel for Købstæderne at faa denne Lov, thi saa vilde de Folk, der kom til at nyde godt af et saadant Kloakanlæg, de, som havde Arealer, der forvandlede fra ren Markjord til Byggegrunde, ogsaa derved komme til at deltage i Udgiften til den Foranstaltning, som skabte den forøgede Værdi af deres Ejendom. Tillige vilde det give en Betyggelse for disse Lodsejere, idet de saa ikke vare prisgivne til Kommunalbestyrelserne, som flere Steder ved Hjælp af Vedtægter have søgt at gennemføre saadanne Anlæg. Blandt andet tror jeg, at det er sket her i Kjøbenhavn. Hvorvidt det har været ganske overensstemmende med den gældende Lov, ved jeg ikke, men der er i alt Fald den Mangel derved, at man med Hensyn til Vedtægterne ingen Appelinstans har. Det er Kommunalbestyrelsen, der har været fuldstændig eneraadende der.

Naar Forslagsstillerne ikke have taget Kjøbenhavn med ind under Lovforslaget, skønt der vistnok kunde være al Grund dertil, navnlig for de nu i Kjøbenhavn indlemmede Sognes Vedkommende, ligger det i, at man i Kjøbenhavn ikke har de Institutioner, som vi have tænkt os skulde bringe disse Lovparagraffer til Udførelse, nemlig Vandsynsmændene og Landvæsenskommissionerne. Men det er selvfølgelig, at der ogsaa kan være Ønsker om at faa dem til at gælde her. Forslagsstillerne have haft Eksempler derpaa, idet der har været rettet Takskrivelse til Udvalget, fordi Sagen er tagen op, og Anmodning om, at ogsaa Kjøbenhavn kunde komme ind derunder. Men jeg vil nu bede den højtærede Indenrigsminister overveje, hvor-

vidt det vilde være rigtigt at drage Kjøbenhavn her ind under eller ikke. Vi kunne jo, eftersom Lovforslaget er fremkommet paa et saa sent Tidspunkt af Samlingen, velikke gøre os noget Haab om at faa det gennemført i Aar, men vi turde vel saa haabe, at de nødvendige Forespørgsler og Erklæringer fra de respektive Kommunalbestyrelser kunde være indhentede inden næste Samling, saa at Lovforslaget, hvis det ellers maatte blive indbragt fra privat Side igen, saafremt der ikke maatte blive forelagt et Lovforslag fra Regeringens Side, kunde blive bragt til en hurtig og heldig Afslutning.

R. Hansen: Det viser sig Tid efter anden, at Loven af 28de Maj 1880 om Vands Afledning og Benyttelse ikke helt er i Stand til at afhjælpe de Mangler, der kunne opstaa paa dette Omraade. Jeg skal saaledes nævne, at vi i de senere Aar have faaet 2 Love, der have nogen Lighed med det Forslag, der her er blevet forelagt. Vi fik saaledes en Lov af 1897, hvis Titel var: „Benyttelse af Grunde til lukkede Vandforsyningsledninger“, og ligeledes i 1897 et Tillæg til Lov om Vands Afledning og Benyttelse, der gik ud paa, at Afløb fra Møller, Fabrikker og den Slags Ting blev ordnet paa en anden Maade end foreskrevet i Loven af 1880. Nu er det klart, at der ogsaa kan trænges til en Lov paa det Omraade, som dette Lovforslag omhandler. Der er dog noget i Forslaget, som jeg ikke rigtig kan slutte mig til. Efter Lovforslaget, som det foreligger, vil der egentlig kun blive tildelt Vandsynsmændene en Mæglerrolle, og det forekommer mig ikke helt ud rigtigt. Jeg er nærmest af den Opfattelse, at naar Vandsynsmændene skulle tilkaldes, skulle de ikke tilkaldes blot for at udøve en Mæglerrolle, men de skulle ogsaa have Ret til at afsige Kendelse, og en saadan Ret vilde de ikke faa efter Forslaget, som det foreligger. Det kan godt være muligt, at de Forhold, Lovforslaget omhandler, kunne blive udviklede og vanskelige at overse, men jeg er vis paa, at i det mindste som Regel ville være Vandsynsmænd kunne overse dem. Det er jo Mænd, der som lokalt kendte i Egnen kende Forholdene, og jeg tror derfor ganske sikkert, at de ogsaa ville kunne afsige en Kendelse uden at gøre noget, der er urigtigt. Selvfølgelig skulle Parterne saa have Ret til at appellere til Landvæsenskommissionen, men en saadan Bestemmelse vil let kunne indsættes i Lovforslaget. Jeg skal anføre, at efter